Romani 6:15-23, De la robie la neprihănire ! Betel, 15 sept.2016

În prima parte a cap.6 Pavel explică cu a rupt Hristos legătura care-l robea pe credincios, v.1-14. În a doua parte, 15-23, Pavel se spune că deşi suntem liberi, putem redeveni robi. Ioan 8:34.

Ep.Romani ne revelează procesul mânturii şi calea spre maturitate, spre sfinţire:
Iată ce înseamnă să fim maturi !
Ori eşti preocupat de sfinţirea permanentă, ori nu eşti mântuit?!
Rolul Lui este să mă socotească neprihănit, fără să mi se ceară efortul meu, dar după aceea, rolul meu este să stau lângă El permanent pentru sfinţire, pentru a rezolva problema puterii păcatului, şi practica păcatului.

Sunt 2 mari lucrări în Romani: *Justificarea* mai întâi, după care urmează *Sfinţirea* (problema păcatului în viaţa credinciosului). Cele două sunt inseparabile şi trebuiesc obligatoriu aplicate în această ordine. Sunt oameni săracii care încearcă, se străduiesc să trăiască o viaţă sfântă, morală, dar fără să fie mântuiţi totul este în zadar.
Ca oameni credincioşi, noi suntem robi ai neprihănirii. *Cum este să fii robit de neprihănire, să vrei să faci răul şi să nu mai fie în natura ta nouă?!*
Ştiţi cum era când eram robi ai păcatatului – suntem noi acum robiţi de neprihănire? Pasionat de sfinţenie ! Wow !
„Vreau să fiu aşa de dedicat neprihănirii, precum am fost de dedicat păcatului".

v.15. Întrebarea pusă ap.Pavel în v.15 este asemănătoare, dar totuşi diferită de cea din v.1. În v.1 se spune despre o eventuală trăire continuă în păcat, la modul general, iar în v.15 se referă la o comitere sporadică a unui păcat anume din viaţa celui ce se presupunea că este sub har.
Adică, pot să mai fac acel păcat care-mi place din când în când!

v.16 Ne-am dat pe noi înşine Lui Dumnezeu, iar asta ne obligă la ascultare.v.13.
Observăm aici: - dedicare – ascultare. Matei 6:24.
Dedicat răului, nelegiuirii – dedicat Lui Dumnezeu (sfânt, nu mai poate fi întrebuinţat în alt scop sau de altcineva în afara Lui).
Nu înstrăina proprietatea Lui Dumnezeu!
„Păcatul te va duce mai departe decat vrei să mergi, te va ţine mai mult decât vrei să stai, şi te va costa mai mult decât vrei să plăteşti!"

v.17. Robi *obligaţi* ai păcatului – robi de *bunăvoie*, ai neprihănirii.

Sfinţirea progresivă nu este pasivă, nu vine de la sine adică, ci ea cere efortul omului, voinţa lui.
Am fost robi – am ascultat de dreptarul învăţăturii sănătoase.
O Evanghelie corectă – O predare corectă a înv. – O trăire corectă !
De ce sunt creştini slabi pe cale?
Pentru că au avut în început slab, o învăţătură slabă.

v.18 Intrarea în procesul sfinţirii se face prin poarta neprihănirii.
Harul nu încUrajează păcatul, ci el încurajează sfinţenia.
ŞTIM – CREDEM – NE DĂM PE NOI – ASCULTĂM !
(cunosc) (sunt mort) (Rom.12.1,2) (Rom.6:16)

Noi nu mai suntem sub Lege vs. Nimeni nu e mai presus de Lege?!
Păi dacă nu mai e Lege, e Haos! Dar Libertate, nu Libertinaj !
Sunt rob al neprihănirii, am fost răstignit, am murit de drept şi de fapt cu Hristos, iar acum trebuie să vă faceţi robi ai neprihănirii.
v.19 sfinţenia este posibilă, iar viaţa în păcat este imposibilă, nu mai sunt liber să păcătuiesc, nu mai sunt al meu, ci al Lui.

1.Argumentul că nu mai pot păcătui este că, Îi aparţin Lui Dumnezeu: Nu mai pot face tot ce voiesc, Tit 2:11-14. Nu mai am nevoie de Lege să mă înveţe, pentru că Harul mă învaţă. În Corint unii îşi mai permiteau chiar preacurvia, şi Pavel le aduce aminte exact acest aspect al apartenenţei: „voi sunteţi Templul Duhului Sfânt, şi voi nu mai sunteţi ai voştri”.

2.Argumentul al doilea este o poruncă, Trebuie! Dumnezeu ţine la sfinţirea ta şi a mea, ţine la proprietatea Lui, de aceea nu va renunţa la tine, te va disciplina şi te va îndrepta.
Robi, robi...nu ne prea place, dar se pare că noi nu ştim să fim liberi decât dacă Fiul ne face liberi, dar în acea libertate suntem tot robi. Deci nu se poate să fim liberi, adică nici cu satan, nici cu Dumnezeu, nu este posibil.
Rob faţă de cineva – Liber faţă de altcineva. Una o exclude pe cealaltă! Una te înnobilează, alta te degradează.
Priveşte la ce roade aduceai – aduci?! Asta arată al cui rob eşti.

Orice libertate care te duce la sfinţire este o libertate autentică!
Liber faţă de păcat, fug în braţele Lui Hristos, sau invers.
Sunt mântuit ca să trăiesc în sfinţenie!
v.23.Nu pot plăti cu viaţa pt.păcatele mele, ci mor vinovat pt.veşnicie!